

РЕШЕНИЕ

№ 498

гр. София, 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 20.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8754** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.206а-206в от Закона за митниците (ЗМ), вр. с чл.197 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „НИК 2007“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Р-458132-503610/04.08.2023 г. на директора на Агенция „Митници“, с което е потвърдено постановление № 32-220664/13.06.2023 г., издадено от директора на ТД Митница В., за налагане на обезпечителни мерки – запор на банковите сметки и депозити, вложени вещи в трезори, включително върху съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление от страна на дружеството в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД до размера на констатираните бъдещи публични вземания в общ размер - 56162,75 лв.
С жалбата се моли решението на директора на Агенция „Митници“, както и потвърденото с него постановление, да бъдат отменени. Сочат се доводи за нищожност, неправилност и незаконосъобразност на издаденото постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ), поради противоречие с материалноправни разпоредби. Изтъква се, че наложеният запор е за бъдещи неустановени вземания, тъй като решения за промяна на митническата стойност все още не са издадени. Според жалбоподателя, в случая липсват изискуеми вземания, представляващи изпълнителни основания по смисъла на чл. 209, ал. 2 от ДОПК, които да налагат нуждата от процесното обезпечение. Претендира сторените по делото разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК (л. 211).

Ответникът, директорът на Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител,

оспорва депозираната жалба и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение.

Административен съд София - град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

Съгласно Заповед № ЗТД-2000-677/32-53160/09.02.2023 г., изменена със Заповед № ЗТД-2000-195/32-146151/18.04.2023 г., издадени от директора на ТД Митница В., на основание чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 и чл. 84а и следващите от ЗМ е стартирана проверка в рамките на последващия контрол спрямо „НИК 2007“ ООД (л. 24-27). Проверката е образувана във връзка с осъществен внос и поставени под режим на свободно обращение стоки – употребявани превозни средства, внос от Конфедерация Швейцария.

В хода на проверката относно стоките, поставени в режим „допускане за свободно обращение“, било констатирано, че воденото счетоводство не дава възможност за разграничение на реално заплатената стойност по всяка търговска фактура, а от там и за определяне на съответния размер на дължимите публични вземания. В тази връзка и поради липсата на доказателства, които да потвърдят декларираната пред митническите органи фактурна стойност на внесените стоки, били отправени искания за съдействие. Въз основа на получената в отговор информация компетентните митнически органи приели, че митническата стойност на стоките - употребявани автомобили с повреди, следва да се определи на основание чл. 70, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като те следва да се считат с непреференциален произход, на основание на което за тях възниква задължение за допълнително заплащане на мита и други държавни вземания.

Въз основа на извършената проверка, от отдел „Последващ контрол“ при ТД Митница В. по подадени 4 броя митнически декларации: MRN № № 20BG002005033435R5 от 02.07.2020 г., 20BG002005035031R7 от 23.07.2020 г., 20BG002005043694R0 от 17.11.2020 г., 21BG002005049312R7 от 03.02.2021 г. са установени за досъбиране бъдещи публични държавни вземания в общ размер на 56162,75 лв., от които мито в размер на 18400,68 лв. и ДДС в размер на 37762,07 лв.

В тази връзка и на основание чл. 84з от ЗМ и с цел обезпечаване на констатираните вземания, от страна на директора на ТД Митница В. е издадено ПНОМ № 32-220664/13.06.2023 г. С издаденото ПНОМ, на основание чл. 206а, ал. 1, т. 1 ЗМ, вр. чл. 206б, ал. 1 ЗМ, вр. чл. 206в ЗМ във връзка с Глава двадесет и четвърта от ДОПК, на „НИК 2007“ ООД е наложен запор върху вземанията по банковите сметки и депозити, вложени вещи в трезори, включително върху съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление на дружеството длъжник в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, до размера на констатираните бъдещи публични държавни вземания, които ще бъдат в общ размер на 56162,75 лв., (предвид установеното в производството по издаване на решения към визираните по - горе митнически декларации, по които ще възникнат задължения за доплащане за мито и за ДДС, определени при проверка по чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ). В постановлението е посочено, че с оглед големия размер на установеното бъдещо вземане, събирането му ще бъде затруднено. От директора на ТД Митница В. са изпратени запорни съобщения до посочените в постановлението търговски банки. По делото се установява, че обезпечителните мерки са наложени съответно на 15.06.2023

г. и на 19.06.2023 г. (л. 199-204).

Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 32-220664/13.06.2023 г. е връчено на управителя на дружеството, лично срещу подпис на 10.07.2023 г. От страна на дружеството срещу издадено ПНОМ е депозирана жалба с рег. № 32-482175/19.07.2023 г. до директора на Агенция „Митници“. Решаващият административен орган е обсъдил релевираните от дружеството възражения, които е приел за неоснователни. С издаденото Решение № Р-458132-503610/04.08.2023 г. е прието, че ПНОМ № 32-220664/13.06.2023 г. е издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон. Обърнато е внимание, че наложените обезпечителни мерки служат за предварително обезпечаване. В мотивите директорът на Агенция "Митници" е приел, че в случая е налице обезпечителна нужда, предвид високия размер на вземането.

По делото са приети като писмени доказателства, както представените с административната преписка, така и допълнително изисканите от съда документи с превод на български език. От процесуалния представител на жалбоподателя са представени писмени доказателства: проформа фактура от 07.08.2023 г.; покана за доброволно изпълнение; справка № 1460232/07.11.2023 г. за вписвания, отбелязвания и заличавания от Агенцията по вписванията (л. 154-160).

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.197, ал. 2 от ДОПК 7 – дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място, процесните обезпечителни мерки са наложени от компетентен съгласно чл.206б, ал.1 от ЗМ административен орган (видно от Заповед № 383 от 27.01.2023 г. – л. 134), а оспореното решение от органа по чл.206б, ал.2 от ЗМ - Директора на Агенция "Митници", поради което съдът намира същото за издадено от компетентен административен орган в кръга на определените му със закона правомощия.

Противно на твърденията в жалбата, актовете са мотивирани от фактическа и правна страна. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Изпълнена е предпоставката по чл.206а, ал.1 от ЗМ, доколкото по преписката липсват данни за наложени обезпечителни мерки по реда на Глава двадесет и четвърта от ЗМ (чл.186-195а ЗМ). Мерките не са насочени срещу имущества по чл.206а, ал.4 от ЗМ.

Обезпечителната мярка съответства напълно на размера на митата и другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, като административният орган е обосновал вероятността /предположението/, че без нея ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането им, предвид големия размер на бъдещото публично вземане, с което са налице положителните предпоставки чл. 206а, ал. 2 от ЗМ. Обезпечителна мярка е от вида на посочените в чл. 206а, ал. 1, т. 1 - запор на длъжника. Спазено е изискването на чл. 206а, ал.3 от ЗМ за съответствие на обезпечителната мярка с размера на държавните вземания, за обезпечаване събирането, на които е наложена. В конкретния случай размерът на бъдещите

вземания е определен въз основа на установените при проверката на осъществения от дружеството внос по митнически декларации с MRN № № 20BG002005033435R5 от 02.07.2020 г., 20BG002005035031R7 от 23.07.2020 г., 20BG002005043694R0 от 17.11.2020 г., 21BG002005049312R7 от 03.02.2021 г. мита и ДДС в общ размер 56 162.75 лв.

Основна материалноправна предпоставка за налагане на обезпечителните мерки е обстоятелството дали е обезпечителна нужда. По отношение на обезпечителните мерки по чл. 206а и сл. от ЗМ законодателят дефинира обезпечителната нужда като последица от неприлагането на мерките - когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митните сборове и другите държавни вземания, събирани от митническите органи. В случая, констатираният голям размер на вземанията и събраните в хода на административното производство писмени доказателства в достатъчна степен обосновават наличието на обезпечителна нужда. Още повече, че за да бъде наложена обезпечителна мярка е достатъчно да има вероятност, че събирането на публичното вземане ще бъде затруднено или невъзможно. Обезпечителната мярка, представлява защитата на интересите на държавата, за това, че бъдещото публично задължение ще бъде събрано. Изборът на обезпечителна мярка – заповед върху банкови сметки на дружеството в 2 търговски банки, за обезпечаване на бъдещите публични вземания по 4 броя митническа декларация в посоченият по – горе размер, не надхвърля целта за осигуряване на бъдещото удовлетворяване на кредитора в лицето на държавата. Следователно административният орган правилно е счел, че в конкретния случай са налице условията по чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, тоест че без прилагането на мерките събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или затруднено.

В конкретния случай са спазени всички законови изисквания за издаване на процесното постановление. По аргумент на разпоредбата на чл. 206а, ал. 1 от ЗМ съществува възможност бъдещите вземания да бъдат обезпечени, както и е допустимо замяна на наложените обезпечителни мерки. Надлежно искане за замяна на обезпечителните мерки обаче липсва, както по преписката, така и пред съда. От представената справка от Агенцията по вписванията е видно, че дружеството притежава недвижими имоти, но тя сама по себе си не представлява такова искане. В допълнение, по отношение на оплакванията за липса на преценка на имущественото състояние на „НИК 2007“ ООД, следва да се посочи, че липсват надлежни доказателства, за това с какви активи разполага дружеството и на каква стойност, които биха могли да обезпечат събирането на евентуалните вземания.

Съгласно чл. 206б, ал. 5 от ЗМ съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа или ако не съществува изпълнително основание. По отношение на първата хипотеза (представено обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа) по делото не се твърди и не са представени доказателства за изпълнението от страна на жалбоподателя на тази предпоставка за отмяна на наложената обезпечителна мярка. Втората хипотеза, визирана в чл. 206б, ал. 5 от ЗМ, е неприложима в конкретния случай, доколкото обезпечителните мерки не се предприемат за обезпечаване на вече установени и изискуеми публични вземания, а са предварителни – за обезпечаване на бъдещи публични държавни вземания във връзка с визираните 4 броя митнически декларации.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореният административен акт е

законосъобразен, като издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и неговата цел, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника претендираното от него юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева) на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 206б, ал. 4 от ЗМ, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 65-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НИК 2007“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Р-458132-503610 от 04.08.2023г. на директора на Агенция „Митници“, с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 32-220664/13.06.2023г. на директора на ТД Митница В..

ОСЪЖДА „НИК 2007“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 2, ап. 3, да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: